

מסורת הש"ס

(א) בדרטס כג. ב) ג' לילי נח: ממות לה. א) פירוש שריון מנעשות קטנות, ד) גניר העיון בכוללת, ט) נחוספת פ"ו מדרס נה: ז), ו) עיונים ז': חוספתא עיונים פ"ח ב"ה טו, ו) וקדושין כט. וספ' נסמן, ח) נגפיל סא. וס"ג, ט) ז"ל רבא, י) נפר וס"ה ב"ב קט: ד"ה כנינמן, ט) רב אלפס פ"י משלן בלילה בשמן מתגרמנין דפילא כמשח וביא כהנאש"ן, ט) נלקמן סה. חוספת' פ"ה ע"ש, ט) נפר חוס' לעיל ג. סד"ה בר מנחם, ט) ער כ"י יומא סה. ד"ה ככולא, ט) ז"ל כמו שקל רמי פומקין. נמיר דבא, ט) ונפרע חוס' כדרטס ו. ד"ה אלו וכו',

לעזי רש"י

ברוניא^א שריון^ב מין כתנות מכוסה בחתיכות מתחת. בלשכ"א^א. משחה לרפואה (שמן אפרסמון). אישקרייג^אה [אישקירי^ב]. קופסה (בעיקר לחבשיטים). נושקא^אה [נושק^ב]. סככה. סכמ"י [בלשמי^ב]. ששן אפרסמון.

רבינו חננאל

ופשטינא אם מחופין עור (כיון) שפיר דמי. והא דתניא לא יכנס אדם בתפילין לבית הכסא כעב אפילו להשתיין מים, התם משום שי"ן דאמר אביי שי"ן של תפילין הלאה למשה מסיני. ת"י איהו קמיע מומחה כל שריפא ושהת ושלש, אחד קמיע של כתב ואחד של עיקרין, אחד חולה שיש בו סכנה ואחד חולה שאין בו סכנה. [לא] שנכפה אלא שלא יכפה. וקושר ומתיר, ואפילו ברה"ר, ובבלבד שלא יקשרנו בשיר או בטבעת ויצא בו לרה"י מפני מראית העין. שריון, ודא. לא תנא אשה במחט נקובה, ולא בטבעת שיש עליה חותם. אמר עולא חילופיהן באיש, כלומר האיש אסור בטבעת שאין עליה חותם, ופטר בטבעת שיש עליה חותם, וכי קאמר עולא וחילופיהן באיש בטבעת בלבד קאמר. מחובתין אמי חייב חטאת והא הוצאה בלאחר כל הויא, כלומר באצבעה היא מוציאה ואין דרך המוציאין דבר להוציאה דרך מלבושו. ומוקיע לה ר' ירמיה באשה גוברת עסקינן. שכן דרכה להיות הטבעת באצבעה כדי שהיא חתומת בו כיסים ובתים, הוצאה בכוונה היא לחתום בו ולא משום הכבישט הוא. ודחינן תרצת אשה איש בטבעת שאין עליה חותם אמאי חייב חטאת. ואוקמה רבא לעולם באשה שאינה גוברת ומשום הכי חייבת חטאת דפעמים אדם [נותן] טבעת שיש עליה חותם לאשה להחליקה לקופסא ומנחתה באצבעה עד שמנעת לקופסא, שמנצאת הוצאה בכוונה כדרכה, והאשה נמי פעמים שנותנת כו'. וקד"ל טבעת שיש עליה חותם

שלא יאחזנו. דלא הוי תכשיט שלו אלא דרך מלבוש: במנוסה עור. דליכא גנותא אי מעייל לבית הכסא ולא צעי למיסקליה: **חולץ ספילין**. ואע"ג דמכוסה עור שהארבע אגרות שהפרשיות כמזובות בהן מחזובות בדפוסין של עור: **הסס משוס שי"ן**. שעשויה מעור החילון עלמנו

והתניא רבי אושעיא אומר ובלבד שלא יאחזנו בידו ויעבירונו ארבע אמות ברשות הרבים [אלא] *הכא במאי עסקינן במחופה עור והרי תפילין דמחופה עור ותניא ^אהנכנס לבית הכסא חולץ תפילין ברחוק ארבע אמות ונכנס התם משום שי"ן דאמר אביי ^בשי"ן של תפילין הלאה למשה מסיני ואמר אביי ד' של תפילין הלאה למשה מסיני ^גשי"ן של תפילין הלאה למשה מסיני: ולא בשריון ולא בקסדא ולא בגופיים: שריון ^דוודא קסדא אמר רב סגוארתא מגופיים אמר רב פזמקי: **בתנ"י** ילא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאיר ולא ^הבכובלת ולא בצלוחית של פלייטון *ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר' מאיר וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון: **גב'** האמר עולא וחילופיהן באיש אלמא קסבר עולא כל מידי דחזי לאיש לא חזי לאשה ומידי דחזי לאשה לא חזי לאיש מתיב רב יוסף ^והרועים יוצאין בשקין ולא הרועים בלבד אמרו יאלא כל אדם אלא שדרכן של הרועים לצאת בשקין [אלא] אמר רב יוסף קסבר עולא נשים עם בפני עצמן הן אתייהימוצא תפילין מכניסין זוג זוג אחד האיש ואחד האשה ואי אמרת נשים עם בפני עצמן הן והא מצות עשה שהזמן גרמא הוא *וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות התם קסבר ר"מ לילה זמן תפילין הוא ^זושבת זמן תפילין הוא הוה ליה מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות והא הוצאה בלאחר יד היא אמר רבי ירמיה באשה גוברית עסקינן אמר ^חרבה (בר בר חנה אמר רבי יוחנן) תרצת אשה איש מאי איכא למימר אלא אמר רבא ^טפעמים שאדם נותן לאשתו טבעת שיש עליה חותם להחליקה לקופסא ומניחתה בידה עד שמנעת לקופסא ופעמים שהאשה נותנת לבעלה טבעת שאין עליה חותם להחליקה אצל אומן לתקן ומניחה בידו עד שמגיע אצל אומן: *ולא בכוליאיר ולא בכובלת: מאי כוליאיר א"ר ^ימכבנתא כובלת אמר רב חומרתא דפילון וכן אמר רב אסי חומרתא ^ידפילון ת"ר לא תצא בכובלת ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר"מ וחכמים אומרים ילא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בכובלת לכתחלה במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר משאוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא ודילמא שלפא ומחויא ואתיא לאיתוייה ורבי אליעזר סבר מאן דרבה למירמיה אשה שריחה רע אשה שריחה רע לא שלפא ומחויא ולא אתיא לאיתוייה ארבע אמות ברשות הרבים *והתניא ^יר' אליעזר פוטר בכובלת ובצלוחית של פלייטון לא קשיא הא ^יכי קאי אדרבי מאיר הא כי קאי אדרבנן כי קאי אדרבי מאיר דאמר אבל אסור אמר איהו מותר לכתחלה פטור כי קאי אדרבנן

עולא וחילופיהם צאיס דמחייז אטבעת שאין עליה חותם והא הוצאה בלאחר יד הוא שאין דרכו להוציא צוז דרך מלבוש: **לקופסא**. אישקרייג^אה בלע"ז כדי להנעירה שם. וי"מ שהקופסא חתומה צו וכשפותחה חוזר וחותמת צה ולא נהירא דאס כן מנחתה צאנצבעה עד שמחזירתה לבעלה מיצעי ליה: **אלל אומן לתקנה מניחה צאנצעו**. אלמא דרך הוצאה היא: **מנצנפא**. נושקא^אה ^טע"ש שמנצנת וקושרת מפנחיה החלוק: **חומרסא דפילון**. קשר שקשור צו ^זסס ששמו פילון וריחו ערצ וצלע"ז בלסמ"י ואשה שריחה רע עוענתו עליה: **ורבנן סברי פכשיט הוא**. הלכך אס יאכת פטורה ומיהו לכתחלה לא תנא דילמא שלפא ומחויא: **למרמיה**. להניח צזארה כמו שקיל ורמיס: ^הי"ג **ואשה שריחה רע לא שלפא ומחויא**. שגנות הוא לה: **וספניא ר' אליעזר פוטר**. והכא שרי לכתחלה: **הא**. דקמני פוטר: **כי קאי אר' מאיר**. כההיא ממנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חיז דר"מ שיך למימני רצי אליעזר פוטר ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה: **הא כי קאי ארנבן**. בממנית' לעליל דאיירו רבנן צה ואמרו פטור פריש ר' אליעזר כהדיא למילמיה לאפילוגי עלייהו ואמר יוצאה לכתחלה ומאי

עולא וחילופיהם צאיס דמחייז אטבעת שאין עליה חותם והא הוצאה בלאחר יד הוא שאין דרכו להוציא צוז דרך מלבוש: **לקופסא**. אישקרייג^אה בלע"ז כדי להנעירה שם. וי"מ שהקופסא חתומה צו וכשפותחה חוזר וחותמת צה ולא נהירא דאס כן מנחתה צאנצבעה עד שמחזירתה לבעלה מיצעי ליה: **אלל אומן לתקנה מניחה צאנצעו**. אלמא דרך הוצאה היא: **מנצנפא**. נושקא^אה ^טע"ש שמנצנת וקושרת מפנחיה החלוק: **חומרסא דפילון**. קשר שקשור צו ^זסס ששמו פילון וריחו ערצ וצלע"ז בלסמ"י ואשה שריחה רע עוענתו עליה: **ורבנן סברי פכשיט הוא**. הלכך אס יאכת פטורה ומיהו לכתחלה לא תנא דילמא שלפא ומחויא: **למרמיה**. להניח צזארה כמו שקיל ורמיס: ^הי"ג **ואשה שריחה רע לא שלפא ומחויא**. שגנות הוא לה: **וספניא ר' אליעזר פוטר**. והכא שרי לכתחלה: **הא**. דקמני פוטר: **כי קאי אר' מאיר**. כההיא ממנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חיז דר"מ שיך למימני רצי אליעזר פוטר ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה: **הא כי קאי ארנבן**. בממנית' לעליל דאיירו רבנן צה ואמרו פטור פריש ר' אליעזר כהדיא למילמיה לאפילוגי עלייהו ואמר יוצאה לכתחלה ומאי

מוס' הלא"ש. י. דלא שיך כאן איסור דרבנן כיון. מוס' הלא"ש. דבשום דוכתא ליכא מראית העין. יטענ"א. יא. דלית"י ויר"ד לאו הלכה נינהו. חי' הרי"ן. יב. אלא עור בחמה טהורה בלבד. מוס' הלא"ש. למאי הלכתא לתפילין, ואקשינן תפילין בהדיא כתיב בזה למען תהיה תורת ה' בפיך מן המזרח בפיך, ופרקינן לעזרן, ואקשינן והא אמר אביי שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני. חי' הרי"ן. יג. רצונות נמי הא אמר אביי. חי' הרי"ן. יד. ויר"ד. חי' הרי"ן. טו. וגם בכל דוכתא לא קרי ליה אלא קשר של תפילין.

מוס' הלא"ש. טו. פירש רש"י ד"ל דאילו באיש בטבעת שאין עליו חותם חייב חטאת ובטבעת שיש עליו חותם חייב חטאת ואישי חייב על טבעת שאין על טבעת שאין עליה חותם והאיש חייב על טבעת שאין על טבעת שאין עליה חותם ויצא בה האיש לכתחילה. יטענ"א לעיל ט. ונפר' מהסג"א, ומרס"ס. יז. ואכתי מאי קשיא דהא אפילו תימא דנשים עם בפני עצמן פטורות מן התפילין. יטענ"א. יט. כשמכניסים תפילין בראשם ובורעם לגבי ידיהו. יטענ"א. כ. דטובא איסורי איכא שאינם אלא משום שבות שעומדין בפני כתבי הקדש לכ"צ, וכ"ש הוצאה בלאחר יד שהיא מלאכה אסורה מן התורה אלא שאינה עושה אותה כדרכה. מוס' הלא"ש.

במה אשה פרק ששי שבת

סב.

והתניא ר' אושעיא אומר ובלבד כו'. תימא לר"י דילמא^א משום מראית העין דוקא הוא אסור מדרבנן כמו קושר צשיר וצטבעת^ב דהשתא^ג ליכא למיגזר^ד דאפילו מיימתי לה ליכא איסורא מדאורייתא^ה ואומר ר"י דשלא יאחזנו צידיו משמע אפילו צקומלו^ו דליכא מראית העין^ז אלא ^חאיסורא דאורייתא

איכא ואפילו למ"ד כל דבר שאסרו חכמים משום מראית העין אפילו צחדרי חדרים אסור כהא לא שיך למיגזר^י דאפילו עומד צשוק ונושא^כ צקומלו אין כאן מראית העין: **שי"ן שר תפריצין**. וז"ג דלי"ט ויר"ד של תפילין כו' ^{כא}כדמוכא צפ' צמה מדליקין (לעיל כח): גבי הא דתני רצ יוסף לא הוכשרו למלאכת שמים^ב כו' ומוקי לה לרצועותיהן ולא פריך^ג דלי"ט^ט של תפילין הלכה למשה מסיני כדפריך גבי שי"ן^{טו} ט: ^י

וחיירופיהן באיש. * ^{יז}ואור"ת דלחיוז חטאת קאי^י: **ובר' מצות עשה** שהזמן גרמא נשים פטורות. פירוש דהוי משוי ולימסר וא"ט^י והא ^{יט}הוצאה בלאחר יד היא ושריא משום ציון תפילין וי"ל ^ככיון דמשוי הוא ויכול לצא לידי חיוב חטאת היכא דמוציא צלא שינוי משום ציון לא שרינן ליה: ^{כא}

הנהות הב"ה (א) רש"י ד"ה הסס וכו' הרעעה שבראש אחת לנפון: **גליון הש"ס** בתנ"י ואם יצתה חייבת חטאת. ע"י לעיל דף י"ב ע"ב חוס' דה"ה ואס ילא: ^אגב' וזהניא ר"א פוטהר עיין לעיל דף ג ע"א חוס' ד"ה בר מנחם: רש"י ד"ה חומרת' דפילון וכו' סם ששמו פילון. עיין חוס' דף טו ע"א חוס' ד"ה כמין חומת: ^בתוס' ד"ה וחילופיהן באיש. אור"ת דאחויב חטאת קאי. עיין עיונים דף סט ע"א חוס' ד"ה כיון דמוציא:

עין מושפמ נר מצוה

ב א מיי פיי מהל' ס"ת הלכה ה טוש"ע י"ד סי' רפב סעף ו:

בא ב מיי פיד מהל' תפילין הלכה ז סג עשין כב טוש"ע א"ח סי' מג סעף ה:

ג נמיי ש"י ס"ג הלכה א' טוש"ע א"ח סי' לג סעף מז נב:

בב ד ה מיי פייט מהל' שבת הלכה ד ה סג לאוין סה טור א"ח סי' גז סעף ט י וס"י שא סעף ח ט:

בב ו מיי שס הלכה ז טוש"ע א"ח סי' שא סעף חא:

ז נמיי פייט מהל' שבת הלכה כב טוש"ע א"ח סי' שא סעף מז:

בד ה מיי פייט שס הלכה ז:

בה ט י מיי פייט שס הלכה ז סג שס טוש"ע א"ח סי' גז סעף יא:

הנהות הב"ה (א) רש"י ד"ה הסס וכו' הרעעה שבראש אחת לנפון:

גליון הש"ס בתנ"י ואם יצתה חייבת חטאת. ע"י לעיל דף י"ב ע"ב חוס' דה"ה ואס ילא:

גב' וזהניא ר"א פוטהר עיין לעיל דף ג ע"א חוס' ד"ה בר מנחם: רש"י ד"ה חומרת' דפילון וכו' סם ששמו פילון. עיין חוס' דף טו ע"א חוס' ד"ה כמין חומת:

תוס' ד"ה וחילופיהן באיש. אור"ת דאחויב חטאת קאי. עיין עיונים דף סט ע"א חוס' ד"ה כיון דמוציא:

מוסף רש"י שריון של תפילין. לבית המיטות עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

המילנה עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

המילנה עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

המילנה עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

המילנה עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

המילנה עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

המילנה עושין קמטים דקים בקלף ונהלין צו ענין שי"ן (ומזוזות מה וכו') לעיר כח). המוצא תפילין. בשבת כשהי, מבכיסין. לעיר, זוג זוג. טמן בלפא אחד ואחד בזרוע כדכך התמןן צול ומניטסן, ומחי וטקן ולכס זוג אחר ומניטסן. תפילין של לפא ושל זרוע קרי זוג זוג (ביצה טו). שזמןן גרמא. שזמןן גורס לה שטכוס (קדושין כט.).

עין משפט
גזר מצוה

בז א טו"ש"ע א"ח ס"י רמ"א:

בז ב ג מ"י פ"ו מה"ל ברכות הלכה יט
טו"ש"ע א"ח ס"י קנח סעיף ט:
בזח ד מ"י פכ"א מה"ל פסוקי בראש הלכה ב'
טו"ש"ע אה"ע ס"י כל סעיף ה:

רב נסים גאון

מוחבב רב יוסף אף על פליאטון גזר ר' יהודה בן בבא. עיקר זאת הברייאא בתוספתא סוטה בסוף המסכת בפולמוס האחרון גזרו על חופת חתנים אלו זהריות (המזהירות) אלו על פליאטון גזר ר' יהודה בן בבא ולא הורו לו.

סב:

במה אשה פרק ששי שבת

ומאי רבי מאיר. היכא אשכחן דליירי זה רבי מאיר בלא רבנן ופליג רבי אליעזר עליה: **גז"א**. דרבי אליעזר פוטר והאי פוטר היינו מותר למתחלה כדאוקיימנא: **כשיש זה נושא**. פלייטון יש בזההו חומרמא העשויה כקמיע דכיון דיש זה נושא מכשיט הוא לזו שריחה רע ולמשלף ואיתויי נמי לא חייש כדאמרן דגנות הוא לה: **אבל אין זה נושא**. חומרמא לחודא לאו מכשיט הוא וחיבת: **ואם אומרם**. הא דקתני אין זה נושא חייבת אלמא דקסבר רבי אליעזר המוציא אוכלין בשבת בכלי פחות מכשיעור דלא מיחייב על הוצאת אוכלין פחות מגרורגרת כדלקמן

(דף עו:); חייב מיהא על הכלי ולא אמרינן הכלי טפל להן ולא מיחייב עליה שלא נתכוין להוציא חלא משום אוכלין ופלוגמא היא על סתם משנה השנויה בפרק המנזיע (לקמן דף גז:); דקתני פטור אף על הכלי: **דהא אין זו נושא בפחות מכשיעור דמי**. שהכלי קלט את הריח ושיעור הוצאת בשמים בכל שהוא וכיון שאינו כל שהוא הוי ריחא פחות מכשיעור (הוא) וקתני חייבת ולא אמרינן נעשה כלי טפל לריח שנמכו ואריחא ולא מיחייב דפחות מכשיעור הוא: **ושאני הכא**. ליכא לממר נעשה כלי טפל לריח שאין זו שום ממש ואפילו פחות מכשיעור לא מיקרי אבל פחות מכשיעור דבזר שיש זו ממש נעשה כלי טפל לו ופטור: **ראשים שמינס**. מוצחר שבשמינס: **גזר**. משום גזר חורבן: **ואי אומרם**. זה פלייטון והאי קרא בתענוג משמעוי שלא היו נותנים לב לבזרי הנציאים הניבאים על

הפורענות ועסוקים בתענוגים: **ולטעמך הא דכתיב**. זהאי ענינא השומים במורקי יין ורבי אמי ורבי אסי פירשו^[ז] וכוונתן ללי וכוונת ארוך ולו שני פיות ויין מורק מזה לזה: **שמורקין**. על ידי אומנות כדאמר בהחליל (סוכה דף גג:). מטביל בתמני כסי: **הכי נמי דאסור**. למשתי השמא בקנישקנין: **משמינין**. דדייק מסרוחים: **לידי ענינים**. דאמרינן בע"פ (פסחים דף ק"א:); שרא דעניותא נציל שמה ונציל קרי ליה ואוכז מקום מילאוס ומשמין מים לפני מטתו היינו מילאוס: **ערוס**. אורחא דמילתא נקט מתוך שהוא ערוס אינו יוצא לחוץ להשמין דטורח הוא לו ללבוש וללאת: **אבל לנראי לים לן זה**. שהקילות ארוך וניתו למרחוק: **משא ולא משא**. שאינו רותץ ומשפסף יפה חלא מעט מים כגון רביעית מלומס: **על עסקי פכשיטיה**. שאינו רוצה לקנות לה: **גבסו**. היינו קומה זקופה: **ופלכנס נטויוס גרין**. שהיו הולכות עקב בלל גודל למעט בהילוכס שהיוס מסתכלין זה והיא שוהה בפכיעותיה ודרך נוטין גרין לילך בנחת לפי שאינו רואה לרגליו: **ומשקרוס עינים דמליין כוחלא**. לשון סיקרא: **ומרמון**. את הצמורים: סיקור לשון הצטעה: **הלוך וטפוף שהיו מהלכות ארוכה בלל קלרה**. שתראה קפה על ראש חצרתה והוא נוי לה. ושואות היו לפיכך מספר בגנותן: **וטפוף**. כמו

על דאטפת אטפוף (לכות פ"ב מ"ו): **סעכנסה**. כמו וכעכס אל מוסר אויל (משלי ז). והוא ארס של נחש וקרי ליה עכס על שם שאינו מטביל חלא על ידי עכס: **בנעוס**. נחש כעוסה: **נמקיס**. כמו המק בשרו (זכריה יד): **לללול**. בנדי"ל נאה: **נקפיס**. חצורות לשון המנקף רגליוס וניקף סבכי היער (ישעיה י): **מתקשטופ**. היינו שער ספורקות ומפרכסות: **מתקשטופ**. דומה למקשה כעין נוטריקון: **פסיגיל**. נוטריקון פתח גילה אותו מקוס: **כי סחם יופי**. כי כל אלה יצא לך תחת פיידך: **כינא**. קיוטור"א ליחה כמו שיחא וכיני דקדושין דפלימו (דף פ"א:); **פסהן**. כמו פתחיהן: **שנשפכו קיתון**. שופכות דס זיבה: **יערה**. כמו ותער כדה (בראשית כד): **כיער**. נתמלאו שער ונמאסות לתשמיש: **אנשי שחך**. מדברים בלשון גאון ולעגי שפה: **סעדס**. תשמיש: **פס עמילה**. צעולה: **שאינה עמילה**. ברייאלי"ה בלע"ו: **גורדלי**. לבן היה: **ביין**

א) [מוס' פ"ה ע"ש],
ב) [לקמן ס"ה],
ג) [תוספתא א] [תוספתא שס ע"ש],
ד) [תוספ' דטוטה פט"ו],
ה) [נע"ו עב: ע"ש],
ו) קדושין ע"א;
ז) נדה ח"א,
ח) [יומא ט: ע"ש],
ט) [נע"ו עיזר ערך ארס],
י) [נ"ל וספתא,
יא) בס"א; שיהו,
טב) [סוטה כב:]

תורה אור השלם

1 השתים במזרק יין וראשית שמינים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף.

עמוד 10
2 השבכים על מטות שן וסרודם על ערשותם ואבילים קרים מצאן ונגלים מתוך מורבק;

עמוד 10
3 לבן קחא יגלו בראש גלים וקר מרחו סרודים:

עמוד 10
4 ויאמר יי יקח כי גבדו בנות ציון ותלכנה נטויות גרין ומשקרות עינים הלוך וטפף תלכנה וברגליהם תעסקנה:
ישעיהו ג טז
5 וקרה תחת בשם מק יקרה ותחת וקרה נקפה ותחת מעשה מקשה קרהה ותחת פתיגיל מחקרת שק בירחת יפה:
ישעיהו ג כד
6 וישפח אדני קדקד בנות ציון ויז פתחן וקרה:

ישעיהו ג יז
7 ולשאת ולטפחת ולקרה:
ויקרא יד טו

גליון הש"ס

גב' ומזלול בנפ"י עי מוטה
ד ע"כ מוס' דיה נקצר:
רש"י ד"ה ולישקמך וכו' והו קנישקני. עי ע"ז דף עב ע"כ כנש"י ד"ה קנישקני:

לעני רש"י

ביעור"ל. אגד. חגורה. קיוטור"א [קיוטור"א]. מוגלה. נוול מוגלתי. ברייאלי"ה [בריו"ד]. (לחם) מעור. מעוסה (גלוש היטב).

רבינו חננאל

ראשית שמינים, כדמשמעו. ואפילו מאן דפטור לא פטר אלא בשיש בה בושם, אבל אין בה בושם חייבת. קנישקני. כוס שיש בה שתי פיות ושותין ממנה שנים בבית אחת. מסקרות עינים. דהוו מליין כוחלא רמזא. ארס בכעוס. פי החזה כשחככעוס גוררת ומשלכת ארס קשה. פי פת עמילה, אשה בעולה, ופת שאינה עמילה בתולה. וכולן על זה הענין. צלצול, חגור, כדגרסינן בסוף מנחות (דף קס:).